

صفحات

محمد عاكف

صفحات

محمد عاكف

برپنجی کتاب

اوچنی طبعی

استانبول - آمدی مطبعی

۱۳۴۶ ه - ۱۹۲۸ م

اولاد محمد علی یه
یادگار و دادمدر

بگا صور سوگیلی قارئ، سکا بن سویلیهیم،
نه هویتده شو قارشگده طوران اشعارم:
بر ییغین سوز که، صمیمیتی آنجق هنری؛
نه تصنع بیلیرم، چونکه، نه صنعتکارم.
شعر ایچون «کوز یاشی» دیر لر؛ اونی بیلیم، یالکز،
عجزیمک گریه سیدر بنجه بوتون آثارم!
آغلارم، آغلاده مام؛ حس ایدرم، سویلیهیم؛
دیلی یوق قلبمک، اوندن نه قادار بیزارم!
اوقو، شاید سکا بر حسلی یورهک لازمسه؛
اوقو، زیرا اونی یازدم ایکی سوز یازدمسه.

فاتح جامعی

یاتارکن یرده الحاديله حشر اولمش سفیل افکار؛
یاروب ادواری یوکسلمش بو مدهش هیکل اقرار؛
سیهرنک ضلالت بر بولوط شکلنده ماضیلر؛
جوارندن قاچار، بولمقسزین بر لحظه استقرار؛
ضیاریز حقیقت بر سحر طورنده مستقبل،
کلیر فوقندن ایلر سرمدی بیگلرجه نور ایثار.
در آغوش ایتمک ایستر نازنین بزم لاهوتی:
قول آچمش هر مناری صانکه بر امید جرأتکار!
او روزنلر، نظر لردن نهان دیداره مستغرق.
برر گوزدر که صیریلمش اوکندن پرده اسرار.
بو قدسی معبدک اوستنده تابان فوج فوج ارواح،
بو علوی قبه نك آلتنده جوشان موج موج انوار.

تجسد ايله مش كويا كه صباحك روح مخمورى؛
 سمدان يا خود اينمش خاكه، سينا رنك اولوب، دیدار!
 طبیعت پرده پوش ظلمت اولمش، خوابه طالمشکن،
 او، كويا قلب نورانیسیدر لیلک، طورور بیدار.
 أوت بر قلبدر، بر قلب جوشا جوش عاشقدر،
 كه جوفندن دمام یوكسلیر بیک ناله اذکار.
 نمایان جبهه سندن صدر اسلامك معالیسی:
 او صدرك فیض انفاسیله كویا بر ییغین احجار،
 قیام ایتمش ده، یوكسلمش ده بر تمثال نور اولمش؛
 ناصل تمثال نور اولماز؟ شو پك ساكن طوران دیوار،
 عصرلر كچدی حالا باطلك پیش هجومنده
 كوكس گرمكده در بر کره اولسون اولمه دن بیزار.
 بو بر معبد دكل، معبوده یوكسلمش عبادتدر؛
 بو بر منظر دكل، دیداره واصل موكب انظار.
 سمدان اینمه مشدر، شبهه سز، لکن سماویدر:
 زمینی اولمیان بر جلوه فیاضی حاویدر.

*

*

*

بر انفلاق صفادر که یار جانمدر.
صبحی پک سوهرم، اک کوزل زمانمدر.
ردای لیلی هنوز آچمامشدی دستِ سما،
صبا ده خواب سکوندن آییلمامشدی دها،
فضای روحده عکس ایتدی، الصلا پرداز
مؤذّنک دم مخموری، بر حزین آواز.
ایچمده جوش ایدرک لجه لجه استغراق،
اذانی بکله مز اولدم، آچیلمه دن آفاق،
ظلامی سینه یه چکمش یاتان سوقاقلردن
کمال وجد ایله کچدم. اوگمده بر میدان
کوروندی؛ فاتحه کلمشدم آگلادم، آزیجق
کیدنجه معبده باقدم که بکله یور اویانیق!
صوقولدم آرتیق اونک سینه منورینه،
اوطوردم اوگده کی مقصوره جکلرک برینه.
فضای معبدک انجم نما مشاعلنی،
اولمعه لمعه دیزیلمش ضیا قوافلنی